

Poslední etapa je v cíli

lo být i ekonomicky výhodné – například přirozená skladba lesa se po letech ukazuje jako hospodářsky nejlepší... V některých státech jsou zemědělci motivováni k tomu, aby na svém poli měli chráněné druhy, protože za to pak dostávají často nemalé finanční prostředky z agroenvironmentálních programů. Sami se pak snaží pečovat třeba o louku, kterou někteří ptáci potřebují k vyvedení mládat.«

Ochranný režim v mnoha územích soustavy Natura 2000 bude méně přísný než v současných chráněných územích. Omezením jsou například termíny kosení luk posunuté až po odkvět vzácných rostlin, menší intenzita pastvy, snížení dávek hnojiv a biocidů, změny v druhové skladbě lesa.

Podíl chráněných území v ČR po zavedení Natury 2000 vzroste z 16 na 18 % rozlohy státu. Na našem území je 46 druhů ptáků, 74 druhů ostatních živočichů, 40 druhů rostlin a 58 typů přírodních stanovišť chráněno soustavou Natura 2000.

Počátkem března 2004 Poslanecká sněmovna parlamentu klíčovou novelu zákona o ochraně přírody a krajiny schválila.

Brněnský biolog Mojmír Vlašin o Natuře 2000 řekl: »Při její přípravě na území ČR nelze přejímat jakýkoli vyzkoušený a doporučený vzor. Lze jen sbírat zkušenosti z jednotlivých členských zemí a snažit se vyvarovat chyb, které tyto státy přivedly buď před Evropský soudní dvůr, nebo vyvolaly rozsáhlý odpor místní veřejnosti i politiků.« V tomto ohledu už nějakou dobu v Evropě jsme a společně s ostatními zeměmi hledáme nové cesty nejen ochrany přírody a životního prostředí, ale i hospodářské a politické integrace a participativní demokracie.

Hana Kolářová
odborná spolupracovnice Ročenky HN
hana.kolarova@worldonline.cz

Koncem února 2004 Evropská komise a Evropská agentura pro životní prostředí (EEA) zahájily provoz Evropského registru emisí znečišťujících látek (EPER). Jde o první celoevropský registr a poprvé jsou na internetu dostupné údaje o znečištění způsobeném asi deseti tisíci podniky v EU a Norsku. EPER umožňuje evropským občanům uplatňovat »právo vědět«. Občané se dozvědí, jaké objemy znečišťujících látek produkují firmy v jejich blízkosti, a mohou porovnávat se situací v jiných částech Evropy. Firmy se mohou poměřovat se svými konkurenty.

Zdroj: ICEU